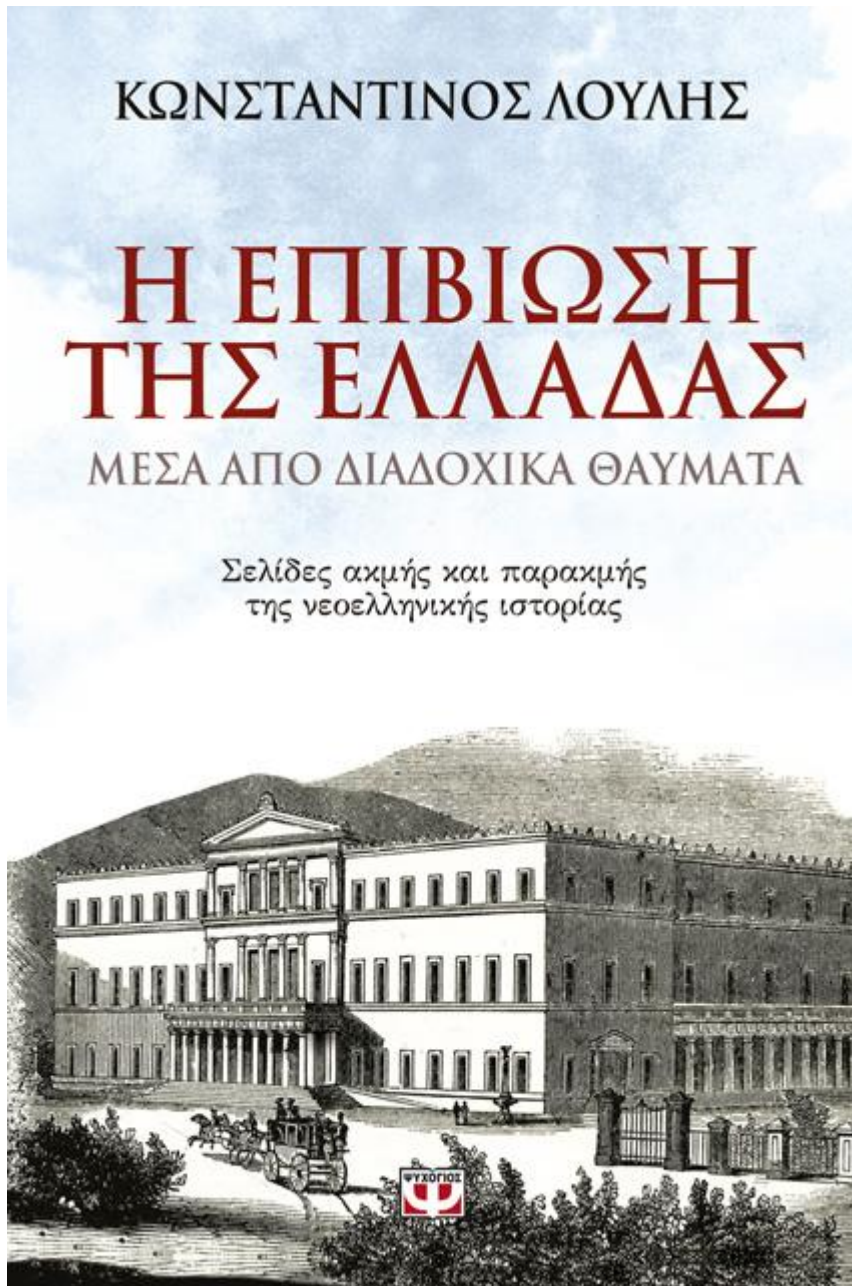

«Η επιβίωση της Ελλάδας μέσα από διαδοχικά θαύματα»

Κωνσταντίνος Λούλης
Εκδόσεις Ψυχογιός 2015 - σελ. 440

Το βιβλίο αυτό είναι μια αναδρομή στους δύο τελευταίους αιώνες της ιστορίας της Ελλάδας, με επί μέρους κεφάλαια, στα οποία γίνεται συνοπτική αναφορά των σημαντικών γεγονότων, των αιτίων και των πρωταγωνιστών τους.

Ο συγγραφέας, με προδιάθεση φιλοστορίας και παιδιόθεν αγάπη για τα ιστορικά κείμενα, οδηγήθηκε στη συγγραφή της παρούσας μελέτης, γνωρίζοντας καλά ότι μπορεί να πλησιάσει την αλήθεια με ειλικρίνεια και ρεαλισμό, πολύ περισσότερο από εκείνους που έχουν κάθε είδους φιλοδοξίες και δογματικές πολιτικές τοποθετήσεις.

Ανήκοντας στην κατηγορία των Ελλήνων που οραματίστηκαν μία ευημερούσα Ελλάδα, αλλά έχουν πια συνειδητοποιήσει πως δε θα τη γνωρίσουν ποτέ, χορτασμένος από υποσχέσεις και οράματα, κατανοεί απόλυτα κάθε έναν που πιστεύει και ελπίζει σε μια ανεξάρτητη εθνικά και ευημερούσα οικονομικά Ελλάδα.

Με αυτά τα δεδομένα, σε συνδυασμό με την απόλυτη αποστασιοποίησή του από κομματικές ταυτότητες και εξαρτήσεις, και μακριά από κάθε είδους φιλοδοξία και πολιτικές τοποθετήσεις, αφού ερεύνησε ενδελεχώς όλες τις πλευρές της ιστορικής πορείας ορισμένων πρωταγωνιστών της νεοελληνικής περιόδου, θεωρεί ότι ορισμένοι κακώς εισήλθαν στο πάνθεον των «αλάνθαστων πολιτικών αθανάτων», ενώ κάποιοι άλλοι αδικώς κατακρημνίστηκαν στα τάρταρα της Ιστορίας.

Στον επίλογο του βιβλίου ο Κωνσταντίνος Λούλης σημειώνει τα εξής: «Κατοικούμε σε μια από τις ομορφότερες χώρες του κόσμου, με ιδανικές κλιματολογικές συνθήκες. Σίγουρα έχουμε σπάνιες αρετές. Πρέπει, όμως, να έχουμε αντικειμενική επίγνωση του επιπέδου μας σε ό,τι αφορά την πολιτική μας ωριμότητα, το επίπεδο των απασχολούμενων με τα κοινά, το έργο που μπορούν αυτοί να πραγματοποιήσουν, τη συναίσθηση των υποχρεώσεων μας προς το κράτος, τον σεβασμό απέναντι στους νόμους και τις δυνατότητές μας σε ό,τι αφορά τη διοίκηση, τον προγραμματισμό, την αμυντική θωράκιση, την παραγωγή, την έρευνα και την πειθαρχία μας μέσα στο κοινωνικό σύνολο. Με ρεαλισμό και λίγη προσπάθεια προς την ελαχιστοποίηση της διαφθοράς στη χώρα μας, την επιλογή των πολιτικών με τα λιγότερα δυνατά ελαττώματα και τη βελτίωση των σχέσεων με τις «προστάτιδες δυνάμεις», η ζωή μας θα κυλά σε ανεκτά πλαίσια.

Με το πέρασμα των χρόνων άφησα πίσω τα ρομαντικά οράματα που «έβλεπα» με την νεανική μου ευπιστία, αλλά τώρα βλέπω την κατάσταση με ρεαλισμό, όπως διαμορφώνεται πλέον μέσα από την τρικυμία της κηδεμονίας των Μεγάλων Δυνάμεων, των συμφερόντων, της διαπλοκής, της διαφθοράς αλλά και το δεδομένο του πολύτιμου υπόγειου πλούτου της χώρας μας. Προφανώς τα οφέλη από την εκμετάλλευση του πλούτου αυτού(όπου ο απλός Έλληνας πολίτης θα είναι απλός θεατής)καθόρισαν τις οικονομικές, κοινωνικές και πολιτικές εξελίξεις της χώρας μας τις δεκαετίες που πέρασαν. Παράλληλα, όμως, προετοίμασαν τις ιδανικές για τους κηδεμόνες μας συνθήκες(οικονομική χειραγώγηση και ασφυκτική δανειακή εξάρτηση), μιας και πλησιάζει η εποχή για να αρχίσει η εξόρυξη και εκμετάλλευσή τους, σύμφωνα με το πρόγραμμα αναγκών της παγκόσμιας αγοράς.

Η αλήθεια είναι ότι:

όταν δεν μπορείς να ζήσεις ιδανικά,

τότε πρέπει να συμβιβαστείς με τα λιγότερα,

χωρίς να παραβλέπεις την αθλιότητα που υπάρχει γύρω σου».

Ένα σημαντικό έργο, γραμμένο σε απλή και κατανοητή γλώσσα, που απευθύνεται σε κάθε Έλληνα αναγνώστη που επιθυμεί να γνωρίσει την ιστορία της πατρίδας του.

Ο Κωνσταντίνος Λούλης γεννήθηκε το 1955. Έζησε στον Βόλο, όπου και τελείωσε τη στοιχειώδη και μέση εκπαίδευση. Είναι διπλωματούχος της Ελβετικής Σχολής

Τεχνικών Κυλινδρόμυλων. Το 1975 ανέλαβε τη διεύθυνση των μύλων Λούλη, συνεχίζοντας για έκτη γενιά, την οικογενειακή παράδοση, που ξεκίνησε στην Ήπειρο το 1782. Το 1979 κατασκεύασε τον πρώτο κυλινδρόμυλο στην Ελλάδα, με νέα τεχνολογία ξηρού καθαρισμού σίτου και με εντελώς μηδενικά στερεά, υγρά, αέρια απόβλητα. Τη δεκαετία του 1990 κατασκεύασε με την ίδια λογική πρότυπους μύλους στα Βαλκάνια (Ρουμανία, Βουλγαρία, Αλβανία), καθώς και αρτεροστάσια, μακαρονοποιεία, μπισκοτοποιεία και αλυσίδα 100 ιδιωτικών πρατηρίων, κατακτώντας το μεγαλύτερο μερίδιο της αγοράς και απασχολώντας συνολικά 3.500 άτομα. Τα εργοστάσια αυτά ήταν οι μεγαλύτερες ελληνικές ιδιωτικές επενδύσεις στις χώρες αυτές. Τη διετία 1989-1991 διετέλεσε Πολιτικός Διοικητής του Αγίου Όρους. Το 1990 απέκτησε την αρχαιότερη καθημερινή επαρχιακή εφημερίδα της Ελλάδας, τη Θεσσαλία. Το αρχείο της, από το 1898, και το πλούσιο φωτογραφικό της υλικό, που είχαν επιμεληθεί οι πρώτοι διευθυντές της, Άγγελος Κεφαλάς (αδελφός του Αγίου Νεκταρίου), Δημοσθένης Ρίζος και Τάκης Οικονομάκης, αποτέλεσε τη βασική πηγή για τη συγγραφή αυτού του βιβλίου. Την περίοδο 1992-1994 διετέλεσε μέλος του Δ.Σ. της Ολυμπιακής Αεροπορίας. Από το 1998 έως το 2008 υπήρξε μέλος της οικονομικής επιτροπής της Εκκλησίας της Ελλάδος, με πρόεδρο τον Αρχιεπίσκοπο Χριστόδουλο και μέλη τους Μητροπολίτες Καρυστίας, Λαγκαδά και Ύδρας, ενώ το 2003 ανέλαβε υπεύθυνος του Ραδιοφωνικού Σταθμού της Εκκλησίας της Ελλάδας, για διάστημα δύο ετών. Από το 2004 είναι επίτιμος πρόξενος της Ολλανδίας στην Κεντρική Ελλάδα (Θεσσαλία- Ήπειρος) και πρόεδρος του κληροδοτήματος Λούλη στα Ιωάννινα. Το 2007 το Πανεπιστήμιο Κίνγκστον τού απένειμε τον τίτλο του επίτιμου διδάκτορα. Το 2008, όταν ξέσπασε ο θόρυβος για το δήθεν σκάνδαλο της Ιεράς Μονής Βατοπαιδίου, πρωτοστάτησε στον αγώνα υπεράσπισης του ηγουμένου Εφραίμ και των συκοφαντηθέντων μοναχών της αδελφότητας, συμμετέχοντας σε είκοσι τηλεοπτικές συζητήσεις. Το 2011, μετά την προφυλάκιση του ηγουμένου, ίδρυσε τον Σύλλογο Φίλων της Μονής, στον οποίο είναι πρόεδρος. Το 2014 τα μέλη του συλλόγου ξεπέρασαν τα 20.000. Τον Ιούνιο του 2010 παρέδωσε τη διοίκηση των μύλων Λούλη στον γιο του, Νικόλαο, ενώ από το 2015 δραστηριοποιείται επαγγελματικά στα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα και στην Ινδία. Έχει εκδώσει δύο βιβλία με τίτλο «Θα πούμε τελικά... το ψωμί ψωμάκι;» και «Η υφήλιος επί... χάρτου και η πλανητική οικοφονία». Είναι παντρεμένος, πατέρας πέντε παιδιών και παππούς τεσσάρων εγγονιών.

Κώστας Τραχανάς